

Katedra sociální a kulturní antropologie

Filosofická fakulta, Univerzita Pardubice

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

TÉMA: LOŤ V BOUŘÍCH A JEJÍ POSÁDKA Z ANTROPOLOGICKÉHO POHLEDU

AUTOR: Martin LEBDUŠKA

VEDOUČÍ BP: PhDr. Adam Horálek, Ph.D.

OPONENT BP: PhDr. Jana Křišťálová

Práce Martina Lebdušky se zaměřuje na specifické a pro české prostředí „exotické“ téma mořeplavectví v bouři. Autor se v práci zaměřil na skupinovou situationalitu, sociální dynamiku a sociální role. Vytýčil si velmi specifické prostředí, a to jak předmětem – jasně ohraničená situační skupina lidí na lodi, tak i objektem zkoumání – jachta na rozbourřeném moři, kde právě bouřkové počasí je společným jmenovatelem sociální dynamiky a sociálního pole skupiny. Autor se v práci opírá primárně o teoretický koncept sociálního pole a kapitálů Pierra Bourdieuho, což je pro studium zvoleného předmětu studia vhodná volba.

V první části se autor zabývá přehledovým popisem jachtingu samotného. Vzhledem k „exotičnosti“ tématu se jedná o nezbytnou část práce, kde se čtenář seznamuje jak s terminologií, tak i s obsahem tohoto „sportu“. Co je nutné ocenit, je osobní, velmi zanícený a utříděný přístup autora, který čtivou formou čtenáře vtahuje do „děje“ práce. Také na bakalářskou práci neobvyklé je i určité propojování této přehledové části s výzkumnou, kd yuž v této části se dozvídáme některé informace o samotném výzkumu, zkušenostech autora, o zkoumané skupině apod. Dokazuje to čtenáři, že informace, které autor uvádí např. k technickým specifikacím lodí, způsobům navigace, plachtám atd. nejsou „prázdnou výplní“, ale věcnou informací k pochopení toho, co se nám odkrývá v části druhé.

Vlastní výzkum fakticky začíná až na str. 30, tedy krátce před polovinou práce. Autor člení tuto část na metodologický úvod (kap. 5.), teorii (kap. 6. a 7.) a samotný výzkum s interpretací pomocí zvolené teorie (kap. 8.). Práce v této části vykazuje více „laický“ jazyk, než by člověk očekával. 4ástečně se to podepisuje na kvalitě interpretace zvolené teorie, ale na druhou stranu umožňuje organicky propojit teorii s vlastním výzkumem a předat srozumitelnou formou čtenáři autorovu představu fungování sociálního pole a jednotlivých kapitálů – dvou ústředních teoretických konceptů práce.

V úvodní části – charakteristice teoretických konceptů – se s autorem příliš neztotožňuji. Jeho pojetí sociálního pole dle Bourdieuho je značně redukcionistické až mimo původní význam. Sociální pole není chápáno jako fyzický prostor, ale vztahová síť jednotlivých aktérů, která tento prostor utváří (str. 36). Nicméně tento zřejmě neforemný výklad teorie je následně dostatečně umně uveden na „pravější“ míru v kontextu interpretace (adaptace) vlastního výzkumu na lodi. Autor prokázal velkou schopnost identifikovat jednotlivé pojmy v realitě, kterou zkoumal, uměl je jednoznačně pojmenovat, deklarovat a uvést do souvislostí. To jsou hlavní přednosti této práce, neboť s těmito kvalitami se na úrovni bakalářských prací setkáváme jen výjimečně.

Velmi oceňuji shrnutí kapitoly osmé (s. 52-3), kde student prokázal hned tři schopnosti najednou – schopnost generalizace, schopnost vyjádřit myšlenku a schopnost relativizace. Jsou to důležité schopnosti, které může jak v dalším studiu či v životě využít a málokdy se s nimi setkáváme u bakalářských prací v tak stručné, výstižné a správné podobě. Obdobně, i když ne tak čistě, prokázal autor schopnost napsat závěr s patřičnými zhuštěnými výklady teorie, výsledků šetření a jejich srovnání.

Byť autor má přirozený talent psát čtivě, věcně a přitom občas i vtipně, je současně nejslabší stránkou práce formální stránka jazyka. Jazykové nedostatky, hlavně v oblasti syntaxe (např. s. 18 dole, 24 – 1. odst., str. 36 dole atd.), ale i gramatiky (např. s. 22 dole – funkce se rozdělili, s. 24 – funkce se vztahovali) jsou víc než časté v celé práci. Důkladnější pročetění finální verze a oprava syntaktických a gramatických nedostatků by práci určitě prospěli. Občas se objevují též faktické nepřesnosti (např. v uvádění rychlosti v uzlech – s. 48). Trochu nešťastným je také fakt, že autor se nedokázal poprat se skloňováním jména hlavního autora Pierra Bourdieuho, ze kterého v práci primárně vychází. Relativně hojně se v textu objevují expresivní výrazy, které do akademického textu nepatří – např. „vesele si sbíral data ...“. Na druhou stranu tyto výrazy neznehodnocují výpověď samotnou a textu dodávají na čtivosti.

Jako školitel jsem se v počátcích práce obával, jaký výsledek mi bude předložen. Mohu však konstatovat, že jsem s výsledkem velmi spokojen a jím mile překvapen, a to i přes výše uvedené nedostatky.

Celkově proto práci hodnotím velmi kladně, doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku **VÝBORNĚ**.

V Pardubicích dne 12. 1. 2018

PhDr. Adam Horálek, Ph.D.